

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΥΔΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 1266

Εν Χίω τῆ 23ῃ Αὐγούστου 2021

Ἄγιθμ.

Ἀπόδοσις ἑορτῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου

Διεκτ. 655

ΕΠΕΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς

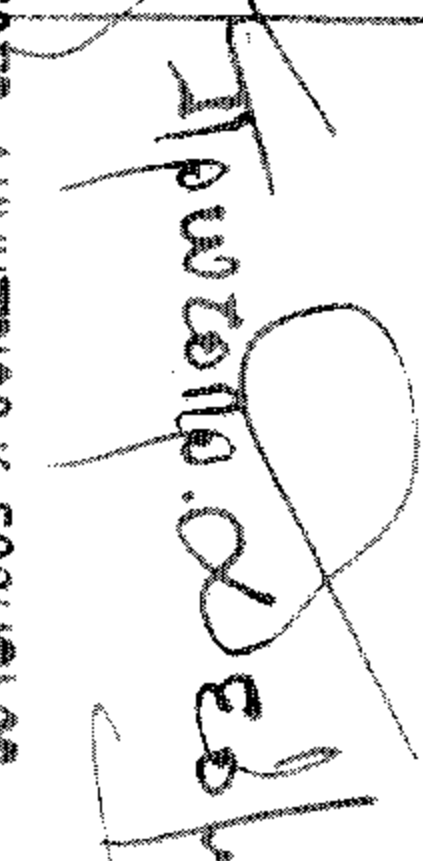
Τὸν Ἱερόν Κληρὸν

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν

Διὰ τοῦ παρόντος, ἀποστέλλομεν ὑμῖν, σνηγμένως, τὴν ὑπ' ἀριθ. 57/23-08-2021 Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν, ἥ ὁποία δέον νά ἀναγνωσθῆ, ἐπ' Ἐκκλησίας τὴν προσεχῆ **Κυριακὴν 29^η Αὐγούστου** ἐξ. πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ νά μεμνήσθητε διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐπισκέψεως εἰς τὴν Ἐκθεσιν μετὰ ἐνοριτῶν ἢ μετὰ τῶν φοιτῶντων εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον τῆς Ἐνορίας ὑμῶν (πληροφορίαί: κ. Ἀργυρώ Σουζέλα, τηλ. 6955008246).

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν

Ἐν τῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἱερωσύνη. Διηγητήριος Κ. Γουμάς

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 1266

Εν Χίω τῇ 23ῃ Αὐγούστου 2021

Ἀριθμ.

Ἀπόδοσις ἑορτῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου

Διεκτ. 655

ΕΠΙΚΥΚΛΙΟΣ ΑΡ. 57

Πρὸς

Τὸν Ἱερόν Κληῖρον
καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν

Ἀγαπητάμου παιδιά,

Ἡ μνήμη ὑπήρξεν τό μέγα πρόωτον κεφάλαιον τοῦ νοοῦντος ἀνθρώπου διὰ τὴν κατανόησιν τῶν νέων του δρόμων. Ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ὄπλου τούτου ἐδημιουργήθη ἡ ἱστορία. Εἶναι ἡ γνῶσις τῶν δοκιμασμένων δυνάμεων ἐνός λαοῦ καὶ τῶν ἐκδηλωμένων του ιδιοτήτων εἰς τὰ ἐμπόδια, τὰς δοκιμασίας καὶ τὰς κατακτήσεις κατὰ τό πέρασμα τῶν αἰῶνων. Χωρίς τὴν γνῶσιν τοῦ παρελθόντος δέν εἶναι δυνατὸν νά μετρήσωμεν τὰς δυνάμεις τοῦ παρόντος, οὔτε νά ἀτενίσωμεν πρὸς τό μέλλον.

Καὶ αὐτὴ ἡ γνῶσις ἔχει τὴν ἀξίαν τῆς συνειδησεως. Διότι ἐξελισσομένη ἡ ζωὴ φέρει ἐντός της ἀναπόστατον τό παρελθόν, ἀφοῦ τούτου εἶναι ἀποτέλεσμα αἱ διαμορφούμεναι εἰς ἕκαστον παρὸν δυνάμεις. Ἔθνος, τό ὁποῖο θά ἤθελε νά κλείσῃ τὴν ἱστορίαν του, θά ἦτο ὡς νά ἤθελε νά ἀρχίσῃ τὴν ζωὴν του ἐκ τοῦ χάους. Ἀλλὰ δέν ἐδημιουργήθημεν χθές. Ἐξεκινήσαμεν ἀπὸ πολὺ μακρὰν. Καὶ ἂν ἡχρηστεύαμεν τὴν μνήμην μας, δέν θά κατεστρέφαμεν τό παρελθόν, ἀφοῦ τούτο ὑπάρχει ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν κατὰ πάσαν στιγμὴν σύγχρονον κατάστασιν, ἀλλὰ ἀπλῶς θά ἡγνοοῦμεν ἡμᾶς αὐτούς. Αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τῆς ἐξυτηρητέσεως τῆς συνειδησεως τῶν δυνάμεων τῶν ἐθνῶν ἔχει ἡ γνῶσις τῆς ἱστορίας των. Ἡ προσοχή στρέφεται περισιότερον πρὸς τὰς περιόδους, κατὰ τὰς ὁποίας ἐτελέσθησαν οἱ μεγάλοι

ἀγώνες τῆς ὑπάρξεως καί τῆς προόδου, καί ἐκ τῶν ὁποίων προῆλθεν ἔπειτα ἀπό τόν συντονισμόν τῶν δρώντων στοιχείων ἢ ἔπειτα ἀπό μίαν παρακμηὴν μία νέα κατάσταση: Πιρὸς τοὺς μεγάλους ιστορικούς σταθμούς.

Εἰς τὴν μακρὰν ιστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ὁ τελευταῖος μέγας σταθμὸς εἶναι ὁ ἱερός ἀγὼν τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας.

Δι' αὐτοῦ ὁ κινδυνεύων Ἑλληνισμὸς ὡς διὰ φοβερᾶς πύλης εἰσῆλθε, μετὰ τὴν τραγικὴν του θέλησιν νὰ ζῆση ἢ νὰ ἀποθάνῃ, εἰς τὴν περιόδον νέας ζωῆς.

Τὴν ιστορίαν τοῦ ἀγῶνος τούτου ἐπεχείρησαν νὰ δώσουν διὰ πολυτίμων ἐργασιῶν ιστορικοί τοῦ ἀγῶνος. Εἶναι πλουσία καὶ θεσμὴ ἡ ιστορικὴ ὕλη τῶν αὐτοπτῶν, ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔζησαν καὶ ἠσθάνθησαν τὴν ἐπανόστασιν καὶ ὑπέστησαν τὰς περὶ τεταίας τῆς. Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἀξιόλογος ἡ ιστορικὴ ἀφήγησις τῶν γεγονότων καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστερῶν ιστορικῶν, ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τῆς ἐθνεγεσίας ἐμπνευσις τῆς λογοτεχνίας.

Πλείστα πονήματα, θέμα ἔχοντα τὴν ἐπανόστασιν τοῦ 1821, ἔχουν ἀποθησαυρισθῆ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν «Αἴτιος Αἰτιαπῆτος». Πάντα ταῦτα καὶ ἐπὶ τῇ συμπληρωσῆι 200 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὁ ὅποιος ἐγένετο «Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστιν τὴν Ἁγίαν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν» ἐξεθέσαμεν εἰς τὴν ὡς εἴρηται Βιβλιοθήκην. Ὁ ἀγιασμός τῶν ἐγκαινίων ἐγένετο τὴν ἡμέραν τοῦ εορτασμοῦ τοῦ προστάτου ἡμῶν Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἡ δὲ ἔκθεσις θὰ δέχεται τοὺς ἐνδιαφερομένους (Κληρικούς, πιστοὺς, μαθητὰς καὶ φοιτητὰς κ.λ.π.) ἕως καὶ τὴν 20^{ην} Ὀκτωβρίου 2021, κατὰ τὰς ὁδὰς λειτουργίας τῆς Βιβλιοθήκης.

“Ὅθεν, προσητέρομεν τὸν ἱερόν κληῆρον, τὸν πιστόν λαόν, ἰδίως τὴν φεγγαῖν νεότητα νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν, μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι «ὁ λαός, ὁ μελετῶν καὶ γνωρίζων τὴν ιστορίαν του κρίνει σχεδὸν πάντοτε ἀσφαλέστερον καὶ ὀρθώτερον περὶ τε τῶν παρόντων αὐτοῦ πραγμάτων καὶ περὶ τῶν ὄρων τῆς προόδου καὶ τῆς μελλούσης πορείας του» (Γκιτῶ).

Μετά πατρικῶν εὐχῶν

Ὁ Μητροπολίτης

Χίος Μήτρος

+ Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν Μάρκος